

Non enim soliti erant. Illud autem
non indignum observatum est, quod Dominum
persecutionem et ad alios quippiam erant.
Vimurum ut sciamus hanc solam esse Christo
gratiam, quia ipse tam diligenter scripto deprecatur
et precepit.

Hec sunt quae in hoc somnium transfundere
per occasionem libuit, magis autem propter ea
quod a me illud est explicatum. Cum
enim et tempus, et animus, et ipsius somni
in hoc me videretur, non putavi indignum fore,
ut et calamitatis officium facerem suum,
Christus Ecclesiam suam servet. Amen.

Anno 1547.

174
Verissimo viro D. Magistro Joanni
Ainsfatio fratri suo in Christo charissimo.

6. Responsum quod in proximo Constanti Wimarionis
Caesari debemus principibus ad nos pervenit in fide
pastoribus ex Strazburgi civitate, idem quod in personis
his, sed cum satis periculo, ut quod aliud dicam,
apparet, quam in tunc, quo consilio hanc scribo.
Dum nostri miseratione, Vinam in gentis et
libere sine conditionibus et dolis restituerimus
Christum. Caesarum statim videlicet, cum in colli-
git quamque gentem habuit.

Quod scribit A. esse in armis, nihil est, hodie vix
me minime ab eo, qui attulit literas illas, sed
Verbum nullum de armis, et minime dicit, cum
quinto esse animo, Scripsit et mihi ante biduum
nihil de armis.

Vinam bene liberaverunt principes nostri, sed
non video modum aut viam, filii Caesaris longe
divisus est pater, ubi ex Virgilio, ibi ipse scorpionibus

flagellare Germanos minatus est.
Vtinam et me vocaret Dominus in immi-
nens calamitates sentire cogeret. Nam non
pro vobis diligenter exanimo. Pergit igitur in curam
et iungamur simul vota tua, et expectamus
in patientia auxilium de Caelo.

Cum me vocat superatundum, Ego sum totus
primarius, nullum officium habeo, et vinctus in
summo otio.

Alkovannum Wittenbergensem nondum vidi.
Mox tamen visurus, deo volente, Vellum, ut
de rebus istis magnis et multis ac arduis ad
me scriberet, possum enim hinc huc venire littere
has tunc vale cum tota familia. prima
Maij 1544. Magdeburg.

N. Von Amsdorff

Epistola Hieronymi Beringerensi
Samaritis Noribergensis ad phil. mel:
de obitu M. Viti Theodori.

S.D. Nescio quis sis mea infelicitas, ut quoties ad te
scribo, toties novum argumentum se offerat quod
immemorem. Vix tam erat exeros dolorem,
quam ex obitu Crisostomi conspiciam, et ecce vinctus
velis, ut cum ipso arbitramur, hanc memoriam,
me vocat, nullique commenda suam familiam et
idque die Annuntiationis. Ab eo periculo cum
nihil evadisset, ita ut spem longioris vite
præterer aliquam, cum præter vulgatos et præ
adfectus dolores catenati et pedages, nihil aliud
sentiret in domo, siquæ familia ad mansum adspici-
deret, sensu lascivientem, insperat se in lectulo
reponi, tanquam intergentis particeps, Post hoc
dixit ante paulo amplius cum adfuerat Vxor
cum sorore atque alijs, obitu uno atque altero vincto,
in alium latens quidam cum imperio se daret,